

Ruimtelijke onderbouwing Eysingawei 20 Rinsumageast

Datum: 2 november 2021

Auteur: XXXXXXXXXX

INHOUD

Inleiding.....	3
Plangebied.....	4
Vigerend bestemmingsplan.....	5
Huidige situatie.....	6
Planbeschrijving.....	7
Beleidskaders.....	10
Omgevingsaspecten.....	13
Uitvoerbaarheid.....	20

INLEIDING

Initiatiefnemer heeft het voornemen bij de gemeente Dantumadiel, middels een verzoek tot vooroverleg, kenbaar gemaakt voor het oprichten van een bedrijfsloods met een oppervlakte van 382,5 m² aan de Eysingawei 20 te Rinsumageast. Door vooral schaalvergroting in de landbouw, maar ook binnen de loonbedrijfsector, is de initiatiefnemer genoodzaakt om zijn bedrijfsgebouwen uit te breiden. Veel materieel staat 's winters nog in de open lucht en het ontbeert het bedrijf ook aan ruimte voor opslag van materialen.

Op grond van het vigerende bestemmingsplan 'Bûtengebiet Dantumadiel' kan de conclusie getrokken worden dat het planvoornemen in strijd is met dit bestemmingsplan om de volgende redenen:

- Teveel vierkante meters: het vigerende bestemmingsplan staat maximaal 1380 m² aan bedrijfsgebouwen (exclusief bedrijfswoning) toe. Na realisatie van de beoogde loods zal er sprake zijn van in totaal 1815 m² aan bedrijfsgebouwen (exclusief bedrijfswoning);
- Binnen de bestemming 'Agrarisch – Woudenlandschap' is zowel wat betreft het gebruik als de bouwvoorschriften de bouw van een bedrijfsloods niet toegestaan.

Door deze geconstateerde strijdigheden is het op grond van artikel 2.1 lid 1 sub c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verboden zonder omgevingsvergunning het project uit te voeren. De omgevingsvergunning kan op grond van artikel 2.12 lid sub a onder 3 slechts worden verleend indien het planvoornemen niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en indien het planvoornemen in strijd is met het bestemmingsplan de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Dit betekent dat op grond van artikel 3.10 lid 1 sub a van de Wabo de afdeling 3.4 de zogenaamde uitgebreide procedure moet worden gevolgd.

PLANGEBIED

Het plangebied is gelegen nabij het dorp Rinsumageest en maakt onderdeel uit van het perceel Eysingawei 20 waar een loonbedrijf is gevestigd. Dit perceel wordt ten noorden begrenst door de Eysingawei waaraan een drietal woningen zijn gesitueerd. Ook ten zuiden en ten westen bevinden zich woningen. Daarnaast wordt het plangebied omzoomd door agrarische percelen. Aan de zuidoostzijde van het loonbedrijf is rond 1970 een bos aangelegd die als het Bos van Rinsumageest wordt aangeduid.

Figuur 1. Luchtfoto Eysingawei 20 Rinsumageest (bron: Google Earth).

VIGEREND BESTEMMINGSPLAN

Het perceel Eysingawei 20 is gelegen in het bestemmingsplan 'Bûtengebiet Dantumadiel' dat op 2 juli 2017 is vastgesteld. Op het plangebied vigeert momenteel de bestemmingen 'Bedrijf' met de functieaanduiding 'bedrijf' en de bestemming 'Agrarisch – Woudenlandschap'.

Binnen de bestemming 'Bedrijf' is een loonbedrijf bij recht toegestaan, met daarbij de kanttekening dat het bewuste loonbedrijf bij recht maximaal 1380 m² aan bedrijfsgebouwen (dit is exclusief de bedrijfswoning) mag hebben. Na realisatie van de beoogde loods zal er sprake zijn van in totaal 1815 m² aan bedrijfsgebouwen (exclusief bedrijfswoning). Binnen de bestemming 'Agrarisch – Woudenlandschap' is zowel wat betreft het gebruik als de bouwvoorschriften de beoogde ontwikkeling niet toegestaan.

Figuur 2. Uitsnede plankaart bestemmingsplan 'Bûtengebiet Dantumadiel'.

HUIDIGE SITUATIE

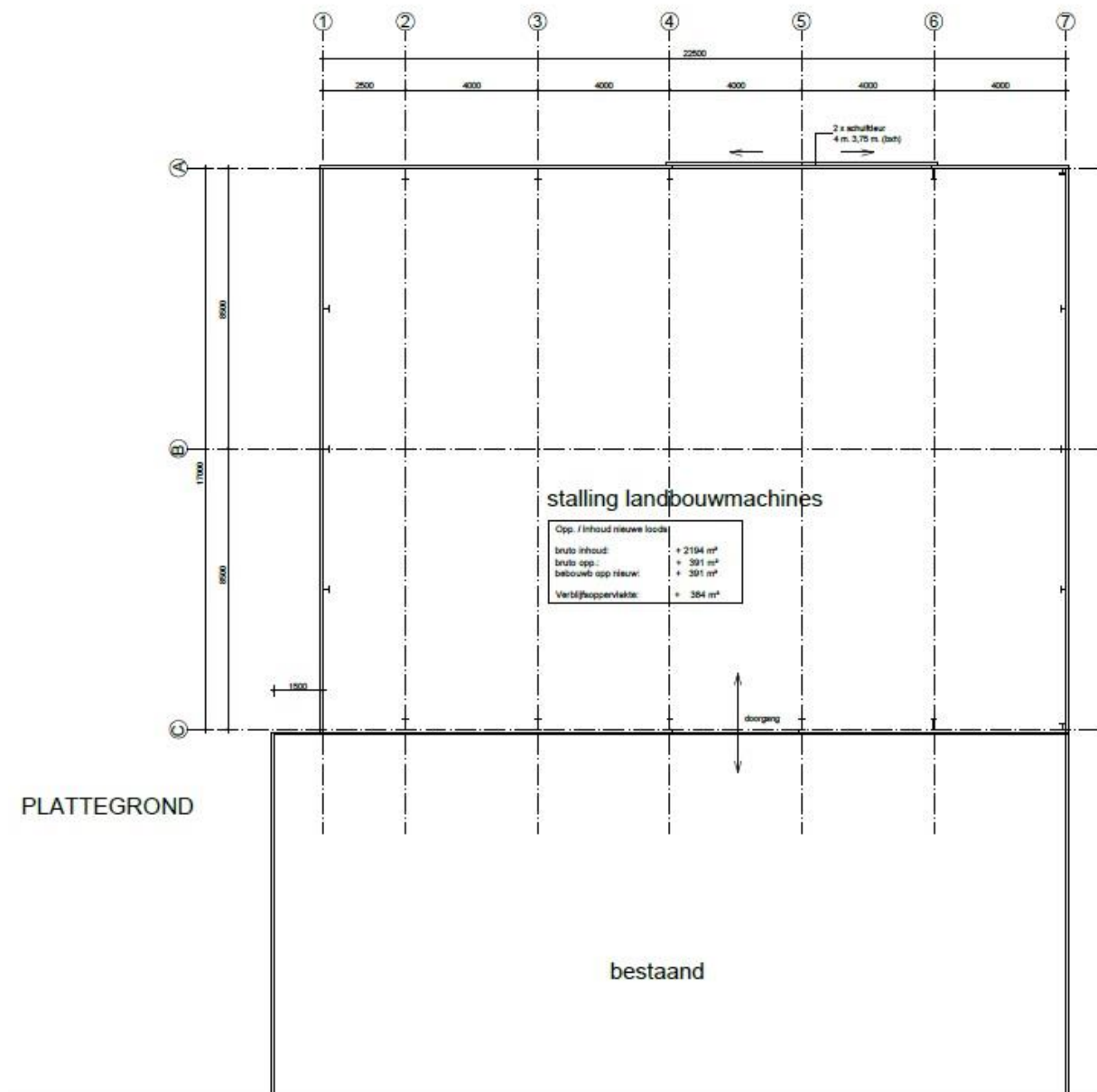
Op het perceel Eysingawei 20 bevindt zich momenteel een loonbedrijf. Naast een aantal bedrijfsgebouwen is op deze locatie ook een bedrijfswoning aanwezig. Het gedeelte van het perceel waar de nieuwe bedrijfsloods is gesitueerd wordt nu als erf en opslag voor materialen gebruikt.

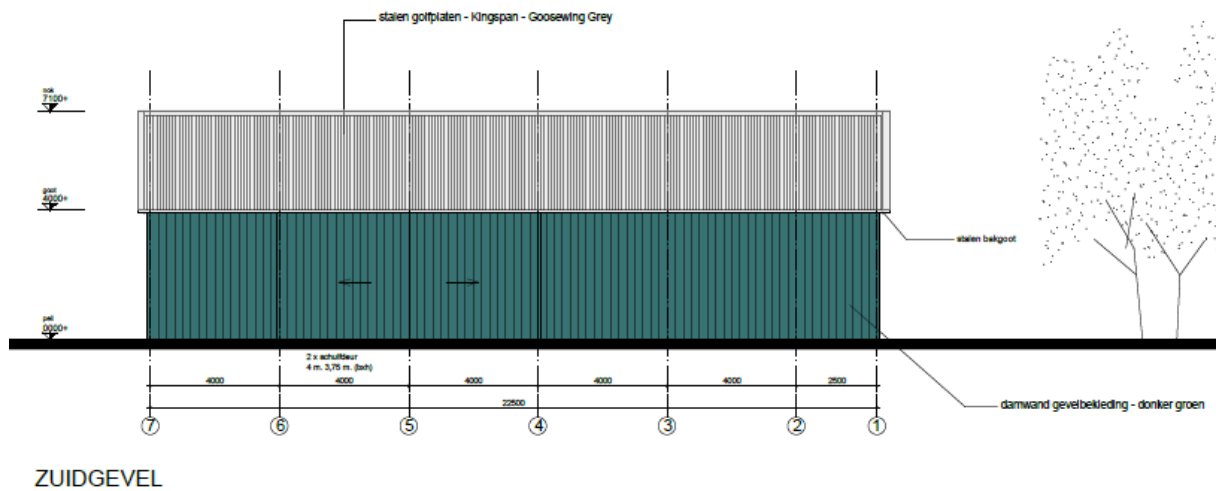
Figuur 3. Huidige situatie.

PLANBESCHRIJVING

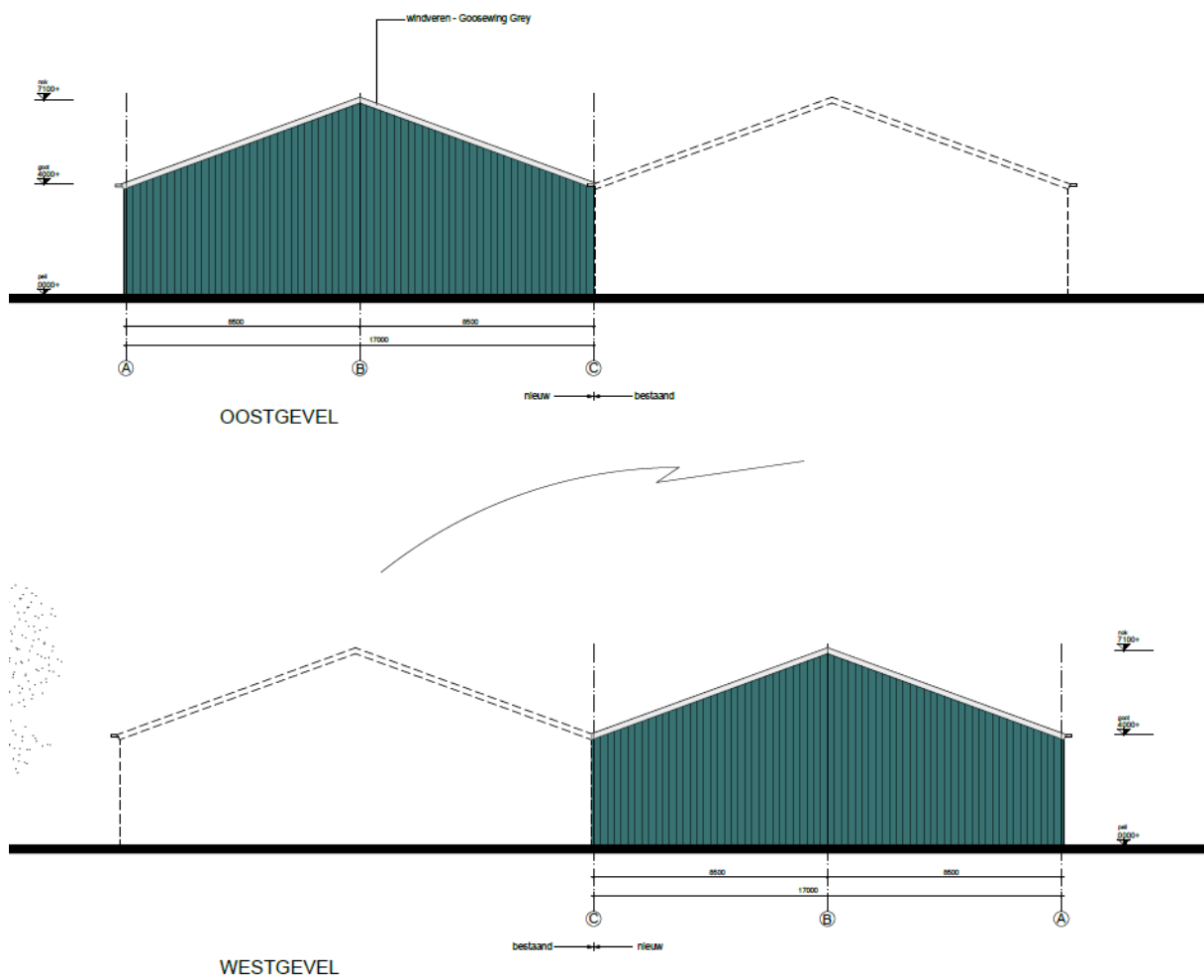
Het projectplan behelst de bouw van een bedrijfsloods die in het verlengde van de bestaande – meest oostelijke – bedrijfslood wordt geprojecteerd. Er is sprake van het repeteren van deze bestaande loods in zuidoostelijke richting. Zowel de bestaande – als de nieuwe bedrijfsloods hebben een bouwhoogte (7,10 m) nokhoogte (4,0 m) en dezelfde dakhelling. Welstandsadvisering Hûs & Hiem heeft geadviseerd om een erfbeplantingsplan toe te voegen waardoor er een geringe terugplaatsing van 1,5 m ten opzicht van de zijgevel van de bestaande loods van belang is. De klein deel van de nieuwe bedrijfsloods zal buiten het bouwvlak worden gesitueerd

Figuur 4. Plattegrond nieuwe bedrijfsloods.

Figuur 5. Doorsnede zuidgevel

Figuur 6. Doorsnede oost- en westgevel

Zowel het gemeentelijke beleid (maatwerk) als het provinciaal beleid bieden mogelijkheden tot uitbreiding van de bestaande bedrijfsgebouwen mits er sprake is van een goede landschappelijke inpassing binnen de, ter plekke geldende landschappelijke en cultuurhistorische kernkwaliteiten.

Gekozen wordt voor boomsoorten die veel voorkomen in het gebied. De wilg aan de oostzijde kan middels winterstek geplaatst worden.

BELEIDSKADERS

Rijksbeleid

Op 13 maart 2012 is de **Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)** vastgesteld. Deze visie vormt het (integrale) kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau in Nederland. In de SVIR schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR drie Rijksdoelen geformuleerd:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland (concurrerend);
- het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat (bereikbaar);
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke cultuurhistorische waarden behouden zijn (leefbaar en veilig).

Met deze structuurvisie brengt het Rijk de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat en laat het meer over aan gemeenten en provincies. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts dertien nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken.

Het **Besluit algemene regels ruimtelijke ordening** (Barro) voorziet in de juridische borging van het nationaal ruimtelijk beleid. Het bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken.

In het Barro staan die regels, die als nationaal belang in de SVIR worden herbevestigd en die instemming van de Tweede Kamer heeft gekregen. De overige in de SVIR opgenomen nationale belangen die juridische borging vragen, zijn neergelegd in een aanvulling van het Barro.

In de SVIR is '**de ladder voor duurzame verstedelijking**' geïntroduceerd. In artikel 3.1.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) staat dat als een ruimtelijk plan een stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldaan moet worden aan een aantal extra voorwaarden. Een stedelijke ontwikkeling is een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein, een zeehaventerrein, kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.

Voor stedelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst aan de zogenaamde 'ladder voor duurzame verstedelijking'. Deze ladder stimuleert zorgvuldig ruimtegebruik. De volgende drie stappen moeten hiervoor doorlopen worden:

1. Beschrijf of er een actuele, regionale behoefte bestaat aan de nieuwe stedelijke ontwikkeling;
2. Beoordeel of de stedelijke ontwikkeling gerealiseerd kan worden binnen het bestaande stedelijke gebied van de betreffende regio;
3. Beschrijf in hoeverre de ontwikkeling mogelijk is op locaties buiten het bestaand stedelijk gebied die multimodaal zijn ontsloten.

Of de Ladder Duurzame Verstedelijking van toepassing is op de planlocatie is afhankelijk van de aard en de omvang van de ontwikkeling, in relatie tot de omgeving. De Ladder zegt hierover het volgende: Voor bedrijven geldt het volgende. Voorziet het plan in de toevoeging van een gebouw, dan ligt de ondergrens 'in beginsel' bij een bruto-vloeroppervlakte van minder dan 500 m².

Op de planlocatie wordt een gebouw van 382,50 meter gerealiseerd; de locatie is dus niet Ladderplichtig.

Conclusie

Dit bouwplan raakt geen rijksbelangen zoals deze genoemd zijn in het Barro. Ook is hier de Ladder Duurzame Verstedelijking niet van toepassing.

Provinciaalbeleid

Het ruimtelijk beleid van de provincie vormt een belangrijk kader voor het gemeentelijk (bestemmingsplan)beleid. Dit is neergelegd in de 'Omgevingsvisie Fryslân – de romte diele'. Deze is op 23 september 2020 vastgesteld. De provincie heeft een viertal doelstellingen die ze als speerpunt wil behandelen. Een vitaal, veerkrachtig, karakteristiek en gezond Fryslân. Dat zijn de ambities van de provincie Fryslân voor de Friese leefomgeving. Met de leefomgeving bedoeld de provincie: de gedeelde ruimte waarin de mensen in de provincie samenleven. Fryslân is van alle mensen die er wonen, werken of te gast zijn.

Voor deze bedrijfsloods is het onderwerp Vitaal daarbij van belang. Dit betekent dat de Friese steden, dorpen en het platteland leefbaar zijn en blijven. Dat er voldoende woningen, voorzieningen en bedrijvigheid zijn, en dat de bereikbaarheid goed is. Een sterke economie ligt hieraan ten grondslag. Deze nieuwe loods voldoet aan de volgende onderdelen die een vitale en veerkrachtige fysieke leefomgeving bevorderen:

- Vitale en leefbare dorpen met florerende bedrijvigheid;
- Optimale interne en externe bereikbaarheid, over weg;
- Ruimtelijke kwaliteit van openbare ruimte en bebouwing.

Op 25 juni 2014 stelde het college van gedeputeerde staten van Fryslân de **Verordening Romte Fryslân 2014** vast. Deze verordening betreft een integrale herziening van de eerdere provinciale verordening uit 2011 en is op 1 augustus 2014 in werking getreden. Met de verordening zijn concrete beleidsregels vastgelegd die ervoor moeten zorgen dat de provinciale ruimtelijke belangen (uit het streekplan) doorwerken in de gemeentelijke ruimtelijke plannen. Als een (gemeentelijk) plan daaraan niet voldoet, zal de provincie een zienswijze indienen en eventueel een aanwijzing geven als daaraan onvoldoende tegemoet is gekomen. In de verordening is onderscheid gemaakt tussen het begrip bestaand stedelijk gebied en het begrip landelijk gebied. Voor bestaand stedelijk gebied geldt een grotere mate van beleidsvrijheid voor het realiseren van stedelijke functies.

De verordening Romte biedt in artikel 4.3.1 in combinatie met artikel 4.3.2 onder 2 een mogelijkheid voor het onderhavige initiatief.

Op grond van artikel 4.3.1 van de verordening Romte kan in een ruimtelijk plan voor landelijk gebied uitbreiding worden toegestaan van een bestaand, niet aan het beheer, onderhoud of productievermogen van het landelijk gebied gebonden bedrijf tot maximaal 50% van het bestaande bebouwde oppervlak en maximaal 50% van het bestaande bestemmingsvlak, indien in de plantoelichting is onderbouwd dat het bedrijf milieuhygiënisch en verkeerskundig inpasbaar is in de omgeving en het plan voorziet in een goede inpassing binnen de landschappelijke en cultuurhistorische kernkwaliteiten.

Van het toegestane uitbreidingspercentage voor bedrijven zoals genoemd in artikel 4.3.1. kan op grond van artikel 4.3.2 onder 2 ten behoeve van uitbreiding van agrarische hulpbedrijven (loonbedrijven) worden afgeweken. De huidige oppervlakte van de bestaande bedrijfsgebouwen is 1115 m². ha. De nieuw te realiseren loods 385 m². Daarmee blijft de uitbreiding binnen de 50% norm van het bestaand bebouwd oppervlak. Het bestemmingsvlak wordt maar summier uitgebreid: zie figuur 8.

Figuur 8: uitbreiding bestemmingsvlak

Conclusie

Met het oog op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat het plan past binnen het provinciaal beleid.

Gemeentelijk beleid

Op grond van het bestemmingsplan Bûtengebied mogen niet-agrarische bedrijven en functies bij recht uitbreiden met 15% van de bestaande oppervlakte bedrijfsbebouwing. In de planregels is per adres de bestaande bebouwing en de uitbreiding met 15% als maximaal toegestane bedrijfsoppervlakte vastgelegd.

Uitbreidingen van niet-agrarische functies die verder gaan dan de toegestane 15% ten opzichte van de bestaande bebouwing worden via een eigen bestemmingsplan of een projectbesluit geregeld. Hierin wordt maatwerk per bedrijf geregeld. Dit kan gaan om de vraag of een bedrijf niet thuishoort op een bedrijfsterrein, hoe de inpassing van het bedrijf geregeld moet worden en of de uitbreiding voldoet aan milieutechnische normen.

Op grond van de structuurvisie Buitengebied Dantumadiel/Kollumerland 2010-2020 kunnen bestaande niet-agrarische bedrijven bij omgevingsvergunning in zeer beperkte zin uitbreiden: 10% van de bestaande bebouwing is de norm. Voor bedrijven die vanwege hun aard thuishoren in het buitengebied – waaronder loonbedrijven – is de richtlijn dat ze kunnen uitbreiden met 25%. Maatwerk gaat echter boven een maximale oppervlakte. Steeds zal bij een dergelijke uitbreiding worden gevraagd naar een goed erfinrichtingsplan (zie hoofdstuk Planbeschrijving).

Conclusie

Uit bovenstaande toetsing blijkt dat het plan voldoet aan het gemeentelijke beleid, zoals dit is opgenomen in de regels van het bestemmingsplan Bûtengebied Dantumadiel en de structuurvisie Buitengebied Dantumadiel/Kollumerland 2010-2020.

OMGEVINGSASPECTEN

Milieuzonering

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is de ruimtelijk-functionele afstemming tussen bedrijfsactiviteiten, voorzieningen en hindergevoelige functies (waaronder woningen) noodzakelijk. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden aangetoond dat een planvoornemen buiten de invloedssfeer van eventuele hinderlijke activiteiten in de omgeving valt en daarnaast geen belemmeringen oplevert voor nabijgelegen functies.

Bij deze afstemming kan gebruik worden gemaakt van de richtafstanden uit de basiszoneringslijst van de VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering (2009). Een richtafstand wordt beschouwd als de afstand waarbij onaanvaardbare milieuhinder als gevolg van bedrijfsactiviteiten (betreffende geluid, geur, stof en gevaar) redelijkerwijs kan worden uitgesloten. De grootste afstand is bepalend. De genoemde maten zijn richtinggevend, maar met een goede motivering kan en mag hiervan worden afgeweken.

In de VNG-publicatie Bedrijven en Milieuzonering worden twee omgevingstypen onderscheiden. Bij het omgevingstype 'rustige woonwijk of rustig buitengebied' wordt functiescheiding nagestreefd. Hiertoe worden minimale richtafstanden gehanteerd, waarbij een bepaalde bij een bedrijf of voorziening behorende milieucategorie een zoneringsafstand ten opzichte van hindergevoelige functies inhoudt. Bij het omgevingstype 'gemengd gebied' is sprake van functiemenging. In tegenstelling tot rustige woongebieden zijn in dergelijke levendige gebieden milieubelastende activiteiten op kortere afstand van woningen mogelijk. Hiertoe mogen de aangegeven minimale richtafstanden met één afstandsstap worden verkleind (de afstandsstap van 100 mag naar 50 meter, van 30 naar 10 en van 10 naar 0.).

Het planvoornemen maakt de realisatie van een bedrijfsloods mogelijk. Onderzocht worden of deze bedrijfsloods binnen de invloedssfeer komen te liggen van bedrijven en voorzieningen in de directe omgeving. Conform de VNG-publicatie Bedrijven en Milieuzonering wordt een loonbedrijf met een bedrijfsoppervlakte van boven de 500 m² beoordeeld als een zogenaamde milieucategorie 3.1-bedrijf. Bij een dergelijk bedrijf geldt geluid met 50 meter als bepalende richtafstand. In de huidige situatie is reeds sprake van een bedrijfsoppervlakte boven de 500 m² en dus een 3.1-bedrijf. Ten aanzien van het bepalen van de afstand tussen de bron en het gevoelige object dient gemeten te worden vanaf het bestemmingsvlak (de bedrijfsbestemming) tot aan daar waar het geluidsgevoelig object (inclusief vergunningsvrije mogelijkheden) gebouwd mag worden. Het betreft hier de woonbestemmingen ten noorden van de projectlocatie. Omdat hier een bouwvlak ontbreekt is er gemeten vanaf de grens van het bedrijfsbestemmingsvlak tot aan de voorgevel van de aanwezige woningen, dit bedraagt 30 meter. De reden hiervan is dat uit de bijbehorende bouwvoorschriften valt op te maken dat binnen deze woonbestemmingen eventuele her-/niewbouw van een hoofdgebouw enkel mag plaatsvinden op de locatie van het huidige hoofdgebouw.

In de huidige situatie wordt dus reeds niet voldaan aan de richtafstanden, het betreft hier een uitbreiding in zuidelijke richting en daarmee vindt de uitbreiding plaats af van de woonbestemmingen. De ontsluiting van het perceel zal echter niet verplaatst worden en ligt op 30 meter van de meest nabij gelegen woning. Vandaar dat een akoestisch onderzoek (zie bijlage) door het bureau de Geluidpraktijk is uitgevoerd.

Het onderzoek leidt tot de conclusie dat door de uitbreiding van de extra opslagloods de vergunde activiteiten niet zullen toenemen. Er zal meer stallingsruimte zijn voor voertuigen en machines.

Hiermee zullen er minder activiteiten op het buitenterrein plaatsvinden, hetgeen juist een positief effect heeft op de geluidstraling op de omgeving.

Archeologie

Door ondertekening van het verdrag van Malta (1992) heeft Nederland zich verplicht om bij ruimtelijke planvorming nadrukkelijk rekening te houden met het niet zichtbare deel van het cultuurhistorisch erfgoed, te weten de archeologische waarden. De Monumentenwet en haar opvolger, de Erfgoedwet, regelen hoe met archeologische vindplaatsen en zichtbare monumenten moet worden omgegaan. Het streven is om deze belangen tijdig bij de planvorming te betrekken.

Voor gebieden in de provincie Fryslân is het noodzakelijk om de Friese Archeologische Monumentenkaart Extra (FAMKE) te raadplegen. Aan de hand van deze kaart kan men bepalen of het noodzakelijk is bij planologische ontwikkelingen archeologisch onderzoek te verrichten.

Op de FAMKE is het plangebied wat betreft mogelijke archeologische waarden uit de steentijd-bronstijd aangeduid als quickscan (zie figuur 9). Van deze gebieden wordt vermoed dat eventuele aanwezige archeologische resten al ernstig verstoord zijn, maar dit is niet met zekerheid te zeggen. De provincie beveelt daarom aan om bij ingrepen van meer dan 5000m² een quickscan te verrichten. Een quickscan is een extensief booronderzoek waarmee duidelijk gemaakt wordt of het steentijd bodemarchief intact is.

Figuur 9.

Wat betreft mogelijke archeologische waarden uit de ijzertijd-middeleeuwen is het plangebied op de FAMKE aangeduid als karterend onderzoek 3 (zie figuur 10).

In deze gebieden kunnen zich archeologische resten bevinden uit de periode ijzertijd - middeleeuwen. Het gaat hier dan met name om vroeg en vol-middeleeuwse veenontginningen. Daarbij bestaat de kans dat er zich huisterpjes uit deze tijd in het plangebied bevinden. Ook de wat oudere boerderijen kunnen archeologische sporen of resten afdekken, hoewel de veengronden eromheen al afgegraven zijn. De provincie beveelt aan om bij ingrepen van meer 5000m² een historisch en karterend onderzoek te verrichten, waarbij speciale aandacht moet worden besteed aan eventuele Romeinse sporen en/of vroeg-middeleeuwse ontginningen.

Figuur 10.

Omdat er in dit planvoornemen geen sprake is van ingrepen in de bodem die ontwikkelingen mogelijk maken van meer dan 5000 m², zijn voorgestelde onderzoeken dan ook niet noodzakelijk. De bouw van de bedrijfsloods wordt niet door archeologische waarden binnen het plangebied belemmerd.

Bodem

Voor de bodemkwaliteit geldt de Wet bodembescherming (Wbb) en het (bijbehorende) Besluit bodemkwaliteit. Met deze regelgeving streeft men naar een duurzaam gebruik van de bodem. Uit de regelgeving vloeit voort dat indien het gaat om het realiseren van bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend (langer dan twee uur per dag) mensen zullen verblijven, bodemonderzoek nodig kan zijn. Omdat in onderhavig geval niet voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen zullen verblijven, kan een bodemonderzoek achterwege blijven.

Cultuurhistorie

Als gevolg van het rijksbeleid ten aanzien van de monumentenzorg, is per 1 januari 2012 een wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening van kracht. De wijziging betreft artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a, als gevolg waarvan alle cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk dienen te worden meegewogen bij het vaststellen van ruimtelijke plannen. Dit betekent dat in aanvulling op de archeologische aspecten nu ook de overige cultuurhistorische waarden moeten worden betrokken in het onderzoek.

Door de provincie Fryslân is Cultuurhistorische Kaart (CHK2) gemaakt. Hierop is informatie over cultuurhistorische waarden in de provincie opgenomen. Uit de informatie van de CHK2 blijkt dat er in en rondom het projectgebied cultuurhistorische waarden zijn. Het gaat om:

- Op ongeveer 75 meter afstand stond vroeger Eysinga state;
- Rondom het plangebied liggen onverharde paden.

Ten aanzien van deze cultuurhistorische waarden geldt dat de waarde, in zoverre nog aanwezig, niet worden verstoord door het projectvoornemen. Het voorliggende plan heeft ook geen gevolgen ten aanzien van de geomorfologie en verkavelingsstructuur van het perceel en mag wat betreft het aspect Cultuurhistorie uitvoerbaar worden geacht.

Ecologie

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Sinds 1 januari 2017 is het wettelijk kader ten aanzien van gebieds- en soortenbescherming vastgelegd in de Wet natuurbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met Natura 2000-gebieden en het Natuur Netwerk Nederland (voorheen EHS).

Soortenbescherming gaat uit van de bescherming van dier- en plantensoorten. Tevens moet worden aangetoond dat de gewenste plantonwikkeling op het perceel Eysingawei 20 te Rinsumageest voor het onderdeel natuur (stikstofdepositie) inpasbaar is.

Dit planvoornemen voorziet in de bouw van een bedrijfsloods. Het plangebied wordt gebruikt als erf waar materieel wordt gestald en materiaal wordt opgeslagen met alleen algemene dier- en plantensoorten. De ruimtelijk ingreep betreft het bouwen op een relatief klein deel van het perceel en bovendien in aansluiting op de bestaande bebouwing. De verwachting is dat, gezien de huidige inrichting van het gebied en de geringe omvang van de ingreep, er geen negatieve gevolgen zullen ontstaan voor natuurwaarden in het gebied. Een ecologisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Het plangebied aan de Eysingawei 20 is niet gelegen binnen een Natura 2000-gebied in het kader van de Wet natuurbescherming. Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied betreft: 'Grote Wielen' en ligt op een afstand van circa acht kilometer. Gelet op de grote afstand en de aard en omvang van de ontwikkeling wordt gesteld dat er geen sprake is van negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied.

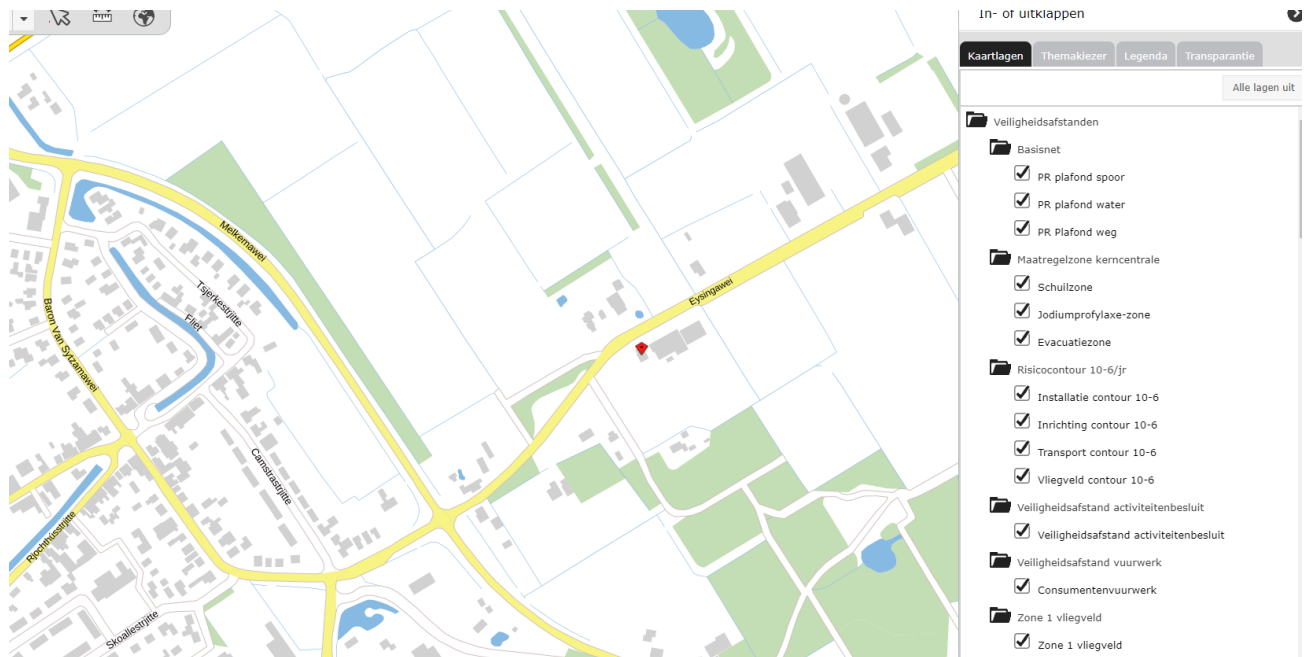
Sinds 2014 zijn de provincies verantwoordelijk voor de verdere ontwikkeling van het Natuurnetwerk Nederland (NNN), voorheen bekend als de EHS. Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van bestaande en toekomstige natuurgebieden in Nederland. Het vormt de basis voor het nationale natuurbeleid. De dichtstbijzijnde gronden die zijn aangemerkt als NNN zijn gelegen op bijna vier kilometer. Gezien het feit dat sprake is van een ontwikkeling buiten de NNN en de aard en omvang van deze ruimtelijke onderbouwing wordt geconcludeerd dat er geen aantasting plaatsvindt van de wezenlijke kenmerken en waarden van de NNN.

De depositie van stikstof in Natura 2000-gebieden ten gevolge van de emissie van NOx en NH3 van deze ontwikkeling, alsmede van het verkeer van en naar de locatie is berekend met het programmapakket AERIUS. Met het rekenmodel Aeries (zie bijlage) is vastgesteld dat zowel de realisatie- als de gebruiksfase van de beoogde planontwikkeling niet leiden tot een stikstofdepositie boven de drempelwaarde van 0,00 mol/ha/jr. De inpassing kan wat betreft stikstofdepositie dan ook zonder het nemen van verdere maatregelen plaatsvinden.

Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's voor de woon- en leefomgeving bij gebruik, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen, zoals vuurwerk, aardgas of LPG. Het aandachtsveld van externe veiligheid richt zich op zowel inrichtingen (bedrijven) waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn als het transport van gevaarlijke stoffen. Dit vervoer kan plaatsvinden over weg, water en spoor en door buisleidingen. Het beleid is erop gericht te voorkomen dat te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden. Dit is verankerd in diverse wet- en regelgeving, zoals het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), Besluit externe veiligheid transportroutes en het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit). Om na te gaan welke risico's een rol spelen voor de onderhavige ontwikkeling is de risicokaart van de provincie Fryslân geraadpleegd. Een uitsnede van de risicokaart is opgenomen in onderstaand kaartje (figuur 11).

In de directe omgeving van het plangebied zijn geen risicobronnen aanwezig. Daarnaast maakt het planvoornemen geen nieuwe risicobronnen mogelijk die tot veiligheidsrisico's kunnen leiden voor nabijgelegen kwetsbare objecten.

Figuur 11. Fragment Risicokaart Fryslân.

Geluid

In 1979 is de Wet geluidhinder (Wgh) in werking getreden. De Wgh is er op gericht de geluidhinder vanwege onder andere wegverkeerslawaai te voorkomen en te beperken. Deze wet is in de loop van de afgelopen jaren diverse malen gewijzigd.

In de Wgh is bepaald dat bij elke weg in beginsel een (geluids)zone aanwezig is. Dit met uitzondering van wegen binnen woonerven en wegen waarop een snelheid van ten hoogste 30 km per uur is toegestaan. In de Wgh is verder bepaald dat de ten hoogste toegestane geluidsbelasting vanwege het verkeerslawaai op een gevel van een woning binnen een geluidszone 48 dB is.

Op de Eysingawei is een snelheid van ten hoogste 60 kilometer per uur toegestaan. Het betreft een zoneplichtige weg, akoestisch onderzoek is daarmee noodzakelijk. Het aspect wegverkeerslawaai is nader bekeken. Uit onderzoek d.d. 12 januari 2009 van Akoestisch Adviesbureau Vrancken is gebleken dat de Eysingawei voor geluidsproductie een niet relevante weg betreft. Dit omdat het weekdaggemiddelde verkeersintensiteit van de Eysingawei lager was en nog steeds is dan 800 motorvoertuigen. Er waren immers het afgelopen decennia geen significante wijzigingen op het gebied van woningbouw, bedrijven etc. Het wegverkeerslawaai heeft dan ook geen gevolgen voor dit bestemmingsplan.

Luchtkwaliteit

Projecten die 'niet in betekende mate' (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit hoeven op grond van de Wet milieubeheer (Wm) niet te worden getoetst aan de hiervoor gestelde grenswaarden. Een grens van 3% verslechtering van de luchtkwaliteit (een toename van maximaal 1,2 µg/m³ NO₂ of PM₁₀) wordt als 'niet in betekende mate' beschouwd. Het project is 'in betekende mate' als de toename voor één of beide stoffen hoger is. Van een dergelijke verslechtering van de luchtkwaliteit is sprake wanneer een ruimtelijk plan tot een substantiële toename van het aantal voertuigbewegingen per weekdagetmaal leidt.

De bedrijfsloods zal dienen voor stalling van het nu al aanwezig materieel en materiaal. Het machinepark van het loonbedrijf zal niet worden uitgebreid. Omdat er geen sprake is van een toename van vervoersbewegingen, zal het plan niet in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging.

Verkeer / parkeren

De extra uitbreiding van de bedrijfsgebouwen heeft geen verkeerskundige bezwaren. Het bedrijf ligt buiten de bebouwde kom en dicht bij een doorgaande route. Hiermee is de nieuwe bedrijfsloods verkeerskundig inpasbaar.

Het parkeren van het materieel van het loonbedrijf vond al op eigen erf plaats en zal ook in de toekomst op het eigen erf plaatsvinden.

Water

In onder andere de Europese Kaderrichtlijn water, het Nationaal Waterplan en de adviezen van de Commissie Waterbeheer 21e eeuw is het beleid met betrekking tot het water(beheer) vastgelegd. Het beleid is gericht op het duurzaam behandelen van water. Dit betekent onder andere het waarborgen van voldoende veiligheid en het beperken van de kans op hinder vanwege water.

In de nota Anders omgaan met water is bepaald dat de gevolgen van (ruimtelijke) ontwikkelingen voor de waterhuishouding uitdrukkelijk in onder andere bestemmingsplannen moeten worden overwogen. Hiervoor moet de zogenoemde watertoets worden uitgevoerd. De watertoets is het vroeg informeren (van de waterbeheerder), het adviseren (door de waterbeheerder), het overwegen en beoordelen van waterhuishoudkundige belangen in ruimtelijke plannen en besluiten. Op 22 december 2009 is de Waterwet (Wtw) in werking getreden. Uitgangspunt van de Wtw is een volledig beheer van het watersysteem. Op grond van de Wtw is er ook een goede samenhang tussen het waterbeleid en de ruimtelijke ordening. Ook het Bro bepaalt dat een omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwingen inzicht moet geven in de gevolgen van het project voor de waterhuishouding en hoe deze gevolgen in planologische ontwikkelingen zijn betrokken.

De waterbeheerder in het plangebied is Wetterskip Fryslân. Voor het overleg op grond van artikel 3.1.1. van het Bro wordt Wetterskip Fryslân gevraagd het voorliggende bestemmingsplan te beoordelen en een advies voor de watertoets te geven. Voor deze beoordeling is als format de digitale watertoets ontwikkeld. Met de digitale watertoets kunnen watertoetsen worden aangevraagd voor alle ruimtelijke plannen. De digitale Watertoets (zie bijlage) bepaalt welke procedure moet worden doorlopen voor de watertoets.

De watertoets wijst uit dat op dit plan de normale watertoetsprocedure van toepassing is. Dit houdt in dat de aanwezige wateraspecten van invloed zijn op het plan.

Werkwijze watertoetsprocedure

Vanaf 2018 worden alle aanvragen uit de digitale watertoets digitaal afgehandeld. Dit betekent dat Wetterskip Fryslân voor de normale procedure standaard een wateradvies verstrekt.

Leidraad Watertoets

De watertoets is een belangrijk instrument bij het klimaatbestendig en waterrobuust inrichten van de ruimte. De watertoets zorgt ervoor dat in alle ruimtelijke plannen aandacht wordt besteed aan veiligheid, kwaliteit én kwantiteit van water. Als richtlijn bij het beoordelen van ruimtelijke plannen werkt Wetterskip Fryslân met de Leidraad Watertoets. Hierin staat voor alle wateraspecten uitgangspunten omschreven waarmee rekening moet worden gehouden en is informatie te vinden over de te nemen maatregelen.

Wateraspecten en aandachtspunten

Hieronder staan de belangrijkste wateraspecten die van invloed zijn op het plan en aandachtspunten om mee rekening te houden.

Hoofdwateren

Hoofdwateren hebben een belangrijke aan-, af- en doorvoerfunctie. Aan weerszijden van een hoofdwatergang ligt een beschermingszone 5 meter. De beschermingszone is nodig voor de bereikbaarheid voor beheer en onderhoud aan de hoofdwatergang. Het is niet toegestaan om in de beschermingszone bebouwingen en dergelijke te realiseren of opgaande beplanting aan te brengen tenzij e.e.a. is geregeld in een Watervergunning, zie bij onderdeel Waterwet voor meer informatie over dit onderwerp.

Toename verharding

Door ruimtelijke ontwikkelingen neemt de hoeveelheid verhard oppervlak toe met als gevolg een versnelde afvoer van hemelwater. Het is verboden zonder watervergunning neerslag versneld tot afvoer te laten komen indien daarbij meer 1500 m² in landelijk gebied wordt bebouwd of verhard. Het onderhavige planvoornemen is kleiner dan 1500 m². De versnelde afvoer hoeft dan ook niet te worden gecompenseerd.

Opslag agrarische bedrijfsstoffen

Vanaf het erf mogen geen verontreinigende stoffen in het oppervlaktewater terecht komen. Door mest en perssappen uit de voeropslagen kan verontreiniging worden veroorzaakt als deze naar de bodem of het oppervlaktewater (af)stromen. Per 1 januari 2018 is de Maatlat Schoon Erf van kracht. De maatlat is opgenomen in de MIA/Vamil regeling. Ook door afstromend regenwater dat in contact is geweest met een niet bezemschoon erf en een niet bezemschone voeropslag kan het oppervlaktewater verontreinigd worden. De initiatiefnemer dient deze erfafspoeling te allen tijde te voorkomen door bepaalde maatregelen te nemen.

Uitvoerbaarheid

Economische uitvoerbaarheid

De kosten voor het voornemen komen ten laste van de initiatiefnemer. Tussen de gemeente en de initiatiefnemer wordt geen planschadeovereenkomst gesloten. Naar aanleiding van de vergelijking van de beide betreffende planologische regimes is gebleken dat er niet een zodanig planologisch nadeel optreedt voor de betreffende objecten dat het forfaitair normaal maatschappelijk risico als bedoeld in artikel 6.2 Wro zal worden overschreden.

Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Deze ruimtelijke onderbouwing wordt in het kader van het omgevingsvergunningtraject voor een periode van zes weken ter inzage gelegd. Een ieder wordt daarbij in de gelegenheid gesteld om een zienswijze tegen het plan in te dienen. De resultaten daarvan zullen te zijner tijd in dit hoofdstuk worden verwerkt.